

UDENRIGSMINISTERIET

Den 23. oktober 1990

Under henvisning til udvalgets skrivelse af 10. oktober 1990 – Finansudvalget (bilag nr. 6.04) HV/ee – fremsendes hoslagt i 40 eksemplarer besvarelsen af det i skrivelsen indeholdte spørgsmål.

U. ELLEMANN JENSEN

Til Finansudvalget

Spørgsmål 11:

»I hvilket omfang arbejdes der i EF-regi for, at de 12 lande kan gå sammen om fælles ambassader i 3. lande for derigennem at spare udgifter for alle 12 lande?«

Svar:

Samarbejdet mellem EF-landene i tredjelande er blevet udvidet ganske betragteligt i de senere år i form af et stigende antal konsultationer på de politiske og økonomiske sagsområder samt i form af en udbygning af det administrative og sundhedsmæssige samarbejde.

Tiden anses dog ikke for at være moden til at oprette fælles ambassader. Dette skyldes dels, at dansk tilstedeværelse er nødvendigt i de områder, hvor vi har politisk-økonomiske interesser, fordi man ikke vil være en troværdig samarbejdspartner, hvis man ikke selvstændigt kan yde et bidrag til dette samarbejde. For det andet er det af betydning for Danmark som et lille land, at man i samarbejdet med de øvrige EF-lande på et relativt tidligt tidspunkt i forhandlingsprocessen selvstændigt kan indhente oplysninger fra vore repræsentationer.

Endelig skal det nævnes, at der på eksportfremmeområdet eksisterer en reel konkurrencesituation, som bevirker at man ikke kan påregne at opnå de nødvendige informationer og kontakter ved en væsentlig nedprioritering af egenindsatsen.

Ud over disse principielle betragtninger taler en række praktiske vanskeligheder for tilbageholdenhed over for etablering af fælles EF-ambassader. Til illustration kan nævnes, at Frankrig og Forbundsrepublikken Tyskland i mere end to år har forhandlet om at etablere fælles ambassader i henholdsvis Folkerepublikken Mongoliet og Botswana som pilotprojekter, uden at man endnu har kunnet tage praktiske skridt til gennemførelse af forsøget.

Der synes dog at aftegne sig visse konkrete muligheder for et nærmere EF-samarbejde i tredjelande, primært inden for det administrative og sundhedsmæssige område, hvor også Danmark må påregnes at have fordele i at deltage.

Således er det tanken at indlede et samarbejde i Nigeria, hvor hovedstaden i 1992 officielt flyttes fra Lagos til Abuja. Samarbejdet vil først og fremmest blive mellem de mindre EF-lande, som Danmark, Grækenland, Portugal og Irland, hvor man i øjeblikket forhandler med EF-kommissionen om opførelsen af et fælles EF-kompleks til kontorfaciliteter.

De store EF-lande, som England, Tyskland og Frankrig, har udvist ringe interesse for opførelse af et fælles EF-kompleks og landene forventes at opføre deres egne kontorlokaler og ambassadeboliger i Abuja. De store EF-lande er dog interesserede i fælles faciliteter som skole, hospital o. lign., hvorfor man i øjeblikket undersøger disse muligheder nærmere.